

Nu er der vel intet Haab om, at det kan lykkes at blive fri for denne Skovrider. Vi skulle have ham, der er jo Fler-tal derfor her i Tinget, og Lovforslaget bliver vel ogsaa nok vedtaget i Landstinget. Saa har jeg da kun eet Ønske, og det vil jeg slutte med at udtale. Jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister om at søge at finde en af de allermest elskværdige Skovridere, han overhovedet kan finde til dette Distrikt, en Mand, som kan taale gode Dage og alligevel være flink og elskværdig mod den Befolkning, der vil være i saa høj Grad afhængig af hans Elskværdighed, og jeg vil bede Ministeren ikke tage en Skovrider fra et Sted, hvor man gerne vil af med ham, fordi man ikke synes om ham der, for i den her omhandlede Skov tiltrænges der netop en særlig elskværdig Mand, som ikke bliver ubehagelig, fordi han ikke rigtig ved, hvad han skal tage sig til.

Ordføreren (Nørhave): Naar Fler-tallet i Udvalget har tiltraadt det foreliggende Lovforslag, er det, fordi der skal træffes en Ordning derude, hvor man staar uden Overledelse, og fordi der her er Tale om en Lystskov i umiddelbar Nærhed af København, der tilmed er af den Beskafenhed, at den kan give noget Overskud. Og naar jeg henstillede til Ministeren at søge at indføre Beparelser i Statsskovvæsenet, var det ikke den her omhandlede Skov, men Skovdriften i sin Almindelighed, jeg sigtede til. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 3 af *Ordføreren* vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 52 Stemmer mod 24.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2213; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3377).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Ordføreren (Jerichow): Jeg sluttede min Omtale af dette Lovforslag ved første Behandling med at anbefale, at man i Stedet for at vedtage det i den Form, hvori det var forelagt, som et Lovforslag indeholdende en Række af Ændringer til den nugældende Postlov og Tillægslove dertil, gik til en Kodifikation af Postloven, og jeg gjorde ved den Lejlighed nogle almindelige Bemærkninger om det efter min Mening uheldige i, at Rigsdagen vedtager Ændringer i bestaaende Love i forskellige Stumper og Stykker, der senere af Administrationen udgives som samlede Love. Jeg tillader mig at komme tilbage til dette Spørgsmaal med nogle faa Bemærkninger, navnlig for at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at siden jeg havde Ordet desangaaende, har en af Universitetets juridiske Professorer, Professor Jørgensen, i „Ugeskrift for Retsvæsen“ Nr. 11 for den 16. Marts d. A. skrevet en Artikel, hvori han behandler det samme Spørgsmaal og efter min Mening slaaende viser de Farer og uheldige Omstændigheder, der ere knyttede til en Lovgivning, der foregaar paa denne Maade. Det, som Professor Jørgensen særlig lægger Vægt paa, ligesom jeg gjorde, er de rent tekniske Vanskeligheder, der opstaa. Men der er et andet Spørgsmaal, som for mig vejer overmaade meget, og det er, at det neppe er den rette Røgt og Pleje af Rigsdagens Delta-gelse i Lovgivningsmagten, at den indlader sig paa at lovgive paa denne Maade, idet Rigsdagen efter min Mening ikke bør frafalde det Krav, at enhver Lov, som offentliggøres i Lovtidende og skal være gældende Lov for den lovundergivne Befolkning, bør være vedtagen af Rigsdagen i den Skikkelse, som den kommer til at foreligge i overfor Befolkningen, og at den ikke, som det nu er Tilfældet, i Virkeligheden her kun vedtager Stumper og Stykker, der senere blive Genstand for et Mosaikarbejde i Administrationen og af den laves til en samlet Lov.

Da min Opfattelse er saaledes som nævnt, har det glædet mig, at Udvalget har været enigt med mig i, at det vilde være rigtigt ved denne Lejlighed at vende tilbage til en i Rigsdagen vedtagen Kodifikation af Postloven. Dette har medført